

Ελένη Θωμοπούλου

Η Πρώτη Ελληνίδα Ενδοκρινολόγος

Η Ελένη Θωμοπούλου, ήλθε στον κόσμο με αστέρι λαμπρό!

Γεννήθηκε στον Πειραιά τον Απρίλιο του 1916, σε μια ιστορική οικογένεια με βαθιές αρχές, ανοιχτά μυαλά, και οικονομική επιφάνεια, ώστε τα πρωτοπόρα σχέδιά της για την εποχή, να γίνουν αποδεχτά, και να έχει κάθε αναγκαία στήριξη. Αυτό άλλωστε περιμένει κανείς από την αριστοκρατία του πνεύματος στην οποία ανήκαν και ανήκε και η ίδια. Όταν τελείωσε, τις Γυμνασιακές της σπουδές, το 1932, και αποφάσισε να σπουδάσει Ιατρική, δεν εναντιωθήκαν στα σχέδιά της, αλλά καμάρωναν όταν τον ίδιο χρόνο πέρασε με Πανελλήνιες εξετάσεις στην Ιατρική Σχολή της Αθήνας. Δεν αναφέρθηκε, στο αν υπήρχαν, γυναίκες συμφοιτήτριες της. Αποφοίτησε το 1938 με Άριστα.

Η Επιστημονική Βιογραφία της χωρίζεται σε δυο Τμήματα: Το της Αθήνας & το του Εξωτερικού. Η περίοδος του Εξωτερικού αντιπροσωπεύει την Ερευνητική της δραστηριότητα, ενώ η περίοδος της Αθήνας, την κλινική της δραστηριότητα και έρευνα, σε συνδυασμό με την εφαρμογή κάθε νέας γνώσης, κάθε μέτρηση νέας ορμόνης και όσες νέες τεχνικές, αφορούσαν στην Ενδοκρινολογία. Το 1939, πήρε με εξετάσεις, την θέση βοηθού του Καθηγητού Βλαδίμηρου Μπένση στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο (1939-1945). Από τον Πειραιά πηγαίνοερχόταν με Γκαζοζέν. Την τελευταία χρονιά πήρε την διδακτορική της Διατριβή με θέμα «Συμβολή εις την Μελέτη της Νόσου Cooley» η οποία δημοσιεύτηκε στο περιοδικό της Γαλλικής Αιματολογικής Εταιρείας "Le sang".

Τέλη 1945-1948 μετέβη στο Παρίσι με υποτροφία της Γαλλικής κυβερνήσεως στα Hospital Hotel Dieu & Lariboisier, σε θέση με ειδικό ενδιαφέρον στην Ενδοκρινολογία. Στην Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου των Παρισίων, πέρασε την δεύτερη Διδακτορική της διατριβή με

τίτλο «Δράσις του Φιλικού Οξέος στην αιμοποίηση και την πηκτικότητα του αίματος» η οποία ανακοινώθηκε και στη Ιατρική Εταιρεία, Αρχείο Ιατρικών Επιστήμων στην Αθήνα τον ίδιο χρόνο. Το 1949 τελευταίο εκτός στο Παρίσι εργάστηκε στο Ενδοκρινολογικό Τμήμα του Καθηγητού Andre A Lichwitz.

Επόμενη στάση Βοστώνη Harvard Medical School, Massachusetts General Hospital, υπό τον Fuller Albright, θέση που πήρε με σκληρό ανταγωνισμό για 5 θέσεις μη Αμερικανών Ενδοκρινολόγων . Ήταν παρούσα στο Εξωτερικό Ιατρείο όταν εκείνος περιέγραφε τον Ψεύδο- ψεύδο- ύποπαραθυροειδισμό! Εκεί έμαθε και ότι ήταν γνωστό για τον in vitro προσδιορισμό ορμονών με τους Yalow και Bergson.

Το 1950 επέστρεψε, και στα πλαίσια της Β Πανεπιστημιακής Παθολογικής Κλινικής του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου, λειτούργησε το πρώτο Ενδοκρινολογικό εξωτερικό Ιατρείο στην Ελλάδα. Το 1951 έγινε η πρώτη αμφοτερόπλευρη επινεφριδεκτομή, με τον Καθηγητή Χρηστέα ,σε ασθενή της, σε γυναίκα με νόσο Cushing's, δημοσιευόμενη στα αρχεία της IEA. Το 1953, μαθαίνει για την δράση και μέτρηση των FSH, LH πηγαίνει στο Παρίσι, και στη συνέχεια ανακοινώνει την εργασία της στην Αμερικάνικη ΕΕ, με δημοσίευση στο Acta Endocrinologica Scandinavica, Τίτλος : «Effects of gonadotropins on the gonads of the immature mouse». Την διετία 1957-1959 ξεκίνησε, εξόπλισε , οργάνωσε και δούλεψε ως Διευθύντρια το Εργαστήριο Μεταβολισμού και Ισοτόπων στον Ευαγγελισμό.

Το 1960 επανήλθε στο Ιπποκράτειο ως διευθύντρια της Πρώτης Ενδοκρινολογικής Κλινικής στην Ελλάδα, την οποία ίδρυσε, με τις προδιαγραφές που είχε ήδη διδαχθεί, με την οργανωτικότητά της, το άψογό αρχείο με τους πίνακες των εξετάσεων των ασθενών σαν το σημερινό Excel, τους ζωγραφισμένους όζους για την παρακολούθηση του μεγέθους των, ελλείψει Υπερήχων, την καταγραφή κάθε επικοινωνίας, ακόμα και την προσαγωγή από τα τηλέφωνα της τοπικής αστυνομίας, των ανυπάκουων ασθενών της περιφέρειας, οι οποίοι όμως χρειαζόταν παρακολούθηση. Ίδρυσε μέσα στην κλινική το δεύτερο εργαστήριο ραδιοισοτοπικών μετρήσεων ασβεστίου, φωσφόρου, και ορμονών. Όταν δε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, έβαλε scanner & pick hole, για τα σπινθηρογραφήματα θυροειδούς Το έργο αυτό προϋπέθετε σκληρή δουλειά, πειθαρχία, σιδερένια θέληση, αέναες ενέργειες με το τέρας της Διοίκησης και πυγμή προς τους συνεργάτες και τους υπόλοιπους γιατρούς, ως μόνη Γυναίκα Διευθύντρια σε ένα τόσο μεγάλο Ανδροκρατούμενο Νοσοκομείο. Δεν υπάρχει κανείς να αμφισβητεί, το ότι ήταν εκ των πρωτεργατών που ανέβασαν το επίπεδο του Ιπποκράτειου Νοσοκομείου. Όταν συνταξιοδοτήθηκε το 1980, άφησε πίσω μια κλινική που δεν είχε να ζηλέψει τίποτα από τις αντίστοιχες διεθνείς, η οποία κάλυπτε όλους τους γνωστούς Τομείς της Ενδοκρινολογίας κλινικά και εργαστηριακά.

Όμως κείνο για το οποίο υπήρξε υπερήφανη ήταν ότι μαζί με τους άξιους συναδέλφους της Ενδοκρινολόγους, ίδρυσαν την Ελληνική Ενδοκρινολογική Εταιρεία, προάγοντας την Επιστήμη μας αλλά και φέρνοντας κοντά γιατρούς με κοινά Ενδιαφέροντα, για τον Μεγάλο Σκοπό: Ανταλλαγή ιδεών, και Ευγενής επιστημονική Άμιλλα.

Η Ελένης Θωμοπούλου «έφυγε» Πλήρης Ημερών τον Απρίλιο 2015 αφήνοντας πίσω της μια απaráμιλλη παρακαταθήκη. (κείμενο της Ενδοκρινολόγου Κ. Σαριδάκη, «μαθήτριάς» της Ε. Θωμοπούλου)